

جمهوری اسلامی ایران در دادگاه ایران تریبونال به جرم جنایت علیه بشریت محکوم شد

گزارش محاکمه رژیم جمهوری اسلامی ایران به جرم جنایت علیه بشریت

دادگاه، ساعت چهار و نیم بعد از ظهر کار خود را از سر گرفت. قاضی یوهان کریگلر رئیس دادگاه، حکم مقدماتی محکومیت جمهوری اسلامی را که در پنج صفحه تدوین شده است، قرائت کرد و به این وسیله، دادگاه در یک حکم مقدماتی بر طبق موازین حقوقی بین المللی، جمهوری اسلامی ایران را به قتل و کشتار و شکنجه و تجاوز برنامه ریزی شده در دهه شصت متهم کرد و آن را به جرم جنایت علیه بشریت محکوم کرد. دادگاه حکم نهائی خود را به فاصله دو تا سه ماه صادر خواهد. بعد از اعلام حکم مقدماتی، قضات به نوبت، دقایقی در باره اهمیت تاریخی این دادگاه و تاثیر شهادت ها بر آن ها صحبت کردند و از اینکه در این دادگاه مردمی شرکت کرده اند، اظهار خرسندی کردند.

لاسه، ۲۵ تا ۲۷ اکتبر ۲۰۱۲

مرحله دوم دادگاه ایران تریبونال به مدت سه روز از ۲۵ تا ۲۷ اکتبر ۲۰۱۲ در سالن اکادمیک حقوق ساختمان صلح دادگاه لاهه برگزار شد. یک روز پیش از آغاز دادگاه، روز چهارشنبه ۲۴ اکتبر، ایران تریبونال یک کنفرانس مطبوعاتی برگزار کرد که در آن چهار عضو کمیته راهبردی حقوقدانان ایران تریبونال، جان کوپر، حمید صبی، هدایت متین دفتری، پیام اخوان و قاضی یوهان کریگلر رئیس دادگاه در آن شرکت داشتند و به پرسش خبرنگاران و حاضران پاسخ دادند. در این کنفرانس رئیس کار دادگاه برای روزهای محاکمه تشریح شد. در پاسخ به این پرسش که چرا دادگاه به کلیه جنایات جمهوری اسلامی رسیدگی نمی کند، گفته شد به دلیل محدودیت امکانات و مالی، کارزار ایران تریبونال، خونین ترین دهه از سال های مملو از جنایت جمهوری اسلامی را در دستور کار خود قرار داد.

دادگاه روز ۲۵ اکتبر، با سخنان کوتاه رئیس دادگاه، قاضی یوهان کرینگلر آغاز شد. وی گفت، " امروز نخستین روز از آخرین مرحله پروژه دادگاهی است که از چند سال پیش در جریان بوده است و تا روز

شنبه ادامه خواهد داشت. در این سه روز، شهادت نزدیک به بیست نفر را خواهیم شنید و تیم دادستانی دادخواست خود را به دادگاه ارائه خواهد داد. روند حقوقی دادگاه که از دو سال پیش آغاز شده است، با برگزاری جلسات طولانی و بسیار فشرده کمیسیون حقیقت یاب در لندن کار خود را آغاز کرد. نزدیک به هشتاد نفر در کمیسیون حقیقت یاب شهادت دادند. شهادت ها به انگلیسی ترجمه شده و به صورت یک کتاب چاپ و در اختیار دادگاه قرار گرفته است. دادگاه اسناد و شواهدی را که در اختیارش قرار گرفته و هم چنین به شهادت هائی که در این سه روز ارائه خواهد شد، رسیدگی خواهد کرد. ما، قضات عضو دادگاه همگی مستقل هستیم و به هیچ جریان سیاسی و اجتماعی و گروه بندی های قومی و سایر گروه بندی های موجود در جهان وابسته نیستیم. ما به صورت فردی در اینجا حضور یافته ایم و بیشتر ما از قبل همدیگر را ندیده و نمی شناختیم و نسبت به هم غریبه هستیم. ما، هیچگونه اتحادی را تشکیل نمی دهیم. ما، شهادت ها و اسناد و دادخواست تیم دادستانی را به عنوان افرادی که دارای تخصص و تجربه در زمینه حقوقی، به ویژه حقوق بین الملل و حقوق جزائی بین المللی هستیم، مورد رسیدگی قرار می دهیم.

وی در ادامه، به معرفی قضات پرداخت و گفت، مایکل منسفیلد، پرفسور حقوق از بریتانیا، قاضی دادگاه راسل در باره فلسطین، رئیس گروه تحقیق مردمی در باره خشونت دولتی در ایرلند شمالی و وکیل مدافع متهمان به جنایات جنگی در دادگاه جنائی بین المللی است. ماکوا موتوا، کنیائی است و در دانشگاه های نایروبی، دارالاسلام و هاروارد تحصیل کرده است. وی در حال حاضر پرفسور حقوق در دانشگاه بوفالو است و مقالات و کتاب های زیادی در زمینه حقوق بین الملل و حقوق بشر تالیف کرده است. وی عضو دائمی قانون اساسی انتقالی کشورش کنیا است. خانم مارگرت راتنر کانستلر از نیویورک، وکیل و فعال حقوق بشر، عضو هیئت رئیسه سازمان جهانی حقوق بشر زنان و وکیل مدافع فعالان رهائی بخش است. پاتریشیا سلرز، پرفسور حقوق و وکیل حقوق جنائی بین المللی از بلژیک، استاد دانشگاه اکسفورد و دادستان پیشین دادگاه جنائی بین المللی است. پرفسور جان دوگارد از آفریقای جنوبی است که در حال حاضر در شهر لاهه مقیم است. وی یکی از مدافعان پیشتاز و ارتقاء دهنده حقوق بشر و شهروندی در دوران آپارتاید، گزارشگر ویژه سازمان ملل در رابطه با نقض حقوق بشر در فلسطین اشغالی، قاضی دادگاه راسل در باره فلسطین و قاضی دادگاه دیوان عدالت بین المللی است. من، یوهان کریگلر، قاضی بازنشسته دادگاه قانون اساسی آفریقای جنوبی هستم و در جریان

انتقال آپارتاید به دمکراسی، نقش داشته و در موارد مشابه مرحله انتقالی در یک رشته از کشورهای دیگر حضور فعال داشته ام. مایه افتخار همه ی ما است که در این دادگاه حضور داریم و امیدواریم بتوانیم به مردم ایران و جهان با درستی و صداقت خدمت کنیم."

بعد از سخنان رئیس دادگاه، پیام اخوان سرپرست تیم دادستانی، خود را معرفی کرد و گفت، "من پیام اخوان استاد حقوق بین الملل در دانشگاه مک گیل مونترال کانادا، دادستان پیشین سازمان ملل و عضو کانون وکلای ایالت نیویورک و استان اونتاریو هستم." او گفت، "در مقام سرپرست دادستانی، دو تن از همکاران برجسته ام، آقایان جان کوپر، رئیس کمیته راهبردی حقوقی ایران تریبونال و عضو دیگر این کمیته آقای سر جفری نایس که هر دو از شخصیت های برجسته کانون وکلای انگلستان با سال ها تجربه در قوانین جزائی بین المللی هستند، مرا همراهی خواهند کرد." وی در ادامه گفت، "چنین مایه خوشوقتی من است که سایر همکارانم در تیم دادستانی را به شما معرفی کنم. خانم نانس هورماشیا، عضو کانون وکلای ایالات تگزاس و کالیفرنیا و هم چنین عضو کمیته راهبردی حقوقی کارزار ایران تریبونال است. خانم مژده شهریاری، عضو کانون وکلای بریتیش کلمبیا در کانادا است. آقای کاوه شهروز، عضو کانون وکلای ایالت نیویورک است. خانم گیسو نیا، سابقه فعالیت حقوقی در محاکمات جنایات جنگی و محاکمات جنایات علیه بشریت در دیوان جزائی بین الملل در شهر لاهه را دارد. حضور ما در این دیوان داوطلبانه است. ما، با صلاحیت لازم و با سال ها تجربه در زمینه حقوق بین الملل و حقوق بشر در این دادخواهی شرکت می کنیم. برخی از ما، تجربه کار دادستانی و مشاوره حقوقی در محاکمات بین المللی جزائی بین المللی و دیگر دادگاه های بین المللی را داریم."

وی سپس، دادخواست دادستان علیه جمهوری اسلامی را قرائت کرد و با اشاره به جنایات جمهوری اسلامی در دهه شصت، از دادگاه تقاضا کرد رژیم جمهوری اسلامی را به جرم جنایت علیه بشریت محاکمه نماید. بعد از وی، جان کوپر به تشریح مبانی گزارش کمیسیون حقیقت یاب پرداخت. دادگاه با سخنان رئیس دادگاه، قاضی یوهان کریگلر و سخنرانی افتتاحیه دو عضو تیم دادستانی، پیام اخوان و جان کوپر رسماً آغاز به کار کرد. سپس، شش تن از شاهدان این دوره، موريس کویپتورن، گزارشگر سابق سازمان ملل در مورد حقوق بشر در ایران و رئیس کمیسیون حقیقت یاب ایران تریبونال در لندن و هدایت متین دفتری، وکیل و معاون کانون وکلای ایران بعد از انقلاب، به عنوان کارشناس

حقوقی، ملکه مصطفی سلطانی، خواهر پنج جان سپرده سازمان کومله، مهدی آشوق، زندانی سیاسی سابق و هوادار سابق سازمان مجاهدین خلق که از میدان اعدام گریخته است، شورا مکارمی، عضو خانواده دو جان سپرده که مادرش در تابستان شصت و هفت و خاله اش در سال های نخستین دهه شصت توسط رژیم به جوخه اعدام سپرده شدند و شهره قنبری، زندانی سیاسی و فعال سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر به ترتیب در دادگاه شهادت دادند.

روز دوم، دادگاه با سخنان کوتاه رئیس دادگاه، آغاز به کار کرد. در این روز، ۹ نفر، از جمله امیر اتیابی، زندانی سیاسی سابق از حزب توده ایران، جلیل شهرهانی، عضو خانواده سه جان سپرده از شهروندان عرب خوزستان که پدر، برادر و عمویش توسط رژیم جمهوری اسلامی در دهه شصت به جوخه مرگ سپرده شدند، روحی جهان پور، زندانی سیاسی سابق از شهروندان بهائی، مهدی معمارپوری، زندانی سیاسی سابق بدون وابستگی گروهی، شکوفه سخی، زندانی سیاسی سابق از سازمان رزمندگان برای آزادی طبقه کارگر، نیما سروستانی، مستندساز و عضو خانواده یک جان سپرده، احمد موسوی، زندانی سیاسی سابق و فعال سازمان فدائیان اقلیت، مهدی اصلانی، زندانی سیاسی سابق از گروه فدائیان شانزده آذر، نادر بوکائی، زندانی سیاسی سابق از سازمان کارگران انقلابی ایران(راه کارگر)، شهادت دادند.

روز سوم، دادگاه با سخنان کوتاه قاضی یوهان کریگلر رئیس دادگاه آغاز به کار کرد. در این روز، چهار نفر از جمله، آن بورلی، کارشناس حقوقی و گزارشگر سابق سازمان عفو بین الملل در مورد نقص حقوق بشر در ایران و عضو کمیسیون حقیقت یاب ایران تریبونال، نوال محسن، همسر جان سپرده حسین ریاحی از اتحادیه کمونیست های ایران، صادق نحومی، زندانی سیاسی سابق از فعالان سازمان فدائیان اکثریت و ایرج مصداقی، زندانی سیاسی سابق و از فعالان سابق سازمان مجاهدین خلق، شهادت دادند.

بعد از اظهارات شهود، لیلا قلعه بانی پشت تریبون دادگاه قرار گرفت و بیانیه خانواده های متشکل در کارزار ایران تریبونال را قرائت کرد. در این بیانیه، خانواده ها، ضمن تبریک برگزاری این دادخواهی تاریخی، از تمامی فعالان و همگامان کارزار و همه کسانی که طی پنج سال اخیر به پیشبرد این دادگاه تاریخی کمک کردند، به ویژه از قضات و حقوقدانانی که داوطلبانه به کارزار ایران تریبونال پیوسته و به موفقیت آن یاری رساندند، تقدیر کرده و تاکید کردند که این دادگاه یک دستاورد تاریخی برای خانواده های جان سپردگان و همه ی

مردم ایران است.

بعد از لیلا قلعه بانی، سر جفری نایس، طی سخنانی روند محاکمات و جنایات دهه شصت را بر اساس اظهارات شهود و گزارش کمیسیون حقیقت یاب برای دادگاه تشریح کرد و جنایات دهه شصت را برابر با جنایات نازی ها اعلام کرد و جنایات جمهوری اسلامی در دهه شصت را با طبقه بندی جرائم به سمع دادگاه رساند.

بعد از سر جفری نایس، پیام اخوان در بیانات اختتامیه اش، از دادگاه درخواست کرد جمهوری اسلامی را به خاطر اعدام ها و کشتار دسته جمعی و گسترده دهه شصت، به ویژه از سال شصت تا شصت و هفت مورد قضاوت قرار دهد و آن را به جرم جنایت علیه بشریت محکوم کند. وی در آغاز سخنانش گفت، ما جنگ و خشونت نمی خواهیم و فقط به دنبال عدالت هستیم.

دادگاه، ساعت یک بعد از ظهر روز شنبه ۲۷ اکتبر ۲۰۱۲ به کار خود پایان داد و قضات برای رای و صدور حکم مقدماتی وارد شور شدند. در این فاصله زمانی، گروه مدیای کارزار ایران تریبونال، میزگردی با میزبانی سحر محمدی و سعید افشار و حضور مرسده قائدی، منصوره باشکندی، بهروز پرتو، پرند میثمی و اردوان زیبرم برگزار کرد. شرکت کنندگان در این میزگرد مسائل و موضوعات زیادی از بدو تشکیل کارزار تا برگزاری مرحله دوم دادگاه را مورد بحث و گفتگو قرار دادند و از میان جمعیت حاضر در سالن دادگاه نیز، چند نفر به اظهار نظر در باره دادگاه و آینده کارزار ایران تریبونال پرداختند.

دادگاه، ساعت چهار و نیم بعد از ظهر کار خود را از سر گرفت. قاضی یوهان کریگلر رئیس دادگاه، حکم مقدماتی محکومیت جمهوری اسلامی را که در پنج صفحه تدوین شده است، قرائت کرد و به این وسیله، دادگاه در یک حکم مقدماتی بر طبق موازین حقوقی بین المللی، جمهوری اسلامی ایران را به قتل و کشتار و شکنجه و تجاوز برنامه ریزی شده در دهه شصت متهم کرد و آن را به جرم جنایت علیه بشریت محکوم کرد. دادگاه حکم نهائی خود را به فاصله دو تا سه ماه صادر خواهد. بعد از اعلام حکم مقدماتی، قضات به نوبت، دقایقی در باره اهمیت تاریخی این دادگاه و تاثیر شهادت ها بر آن ها صحبت کردند و از اینکه در این دادگاه مردمی شرکت کرده اند، اظهار خرسندی کردند.

بعد از اعلام حکم تاریخی محکومیت رژیم جمهوری اسلامی ایران، فضای

دادگاه بسیار سنگین و اشک شوق در چشمان جمعیت بیش از دویست و پنجا نفری حاضر در سالن جاری شد. در این هنگام، فریبرز فخاری هنرمند و ساکسیفونیست سرشناس کرد، دو قطعه بسیار زیبا بیاد و در گرامی داشت هزاران زن و مردی که در زندان های جمهوری اسلامی جان باختند، نواخت و فضای دادگاه را بیش از آنچه بود سنگین و آن لحظه تاریخی را در قلب و فکر میلیون ها نفر در ایران و خارج ایران که جلسات دادگاه را دنبال کرده بودند، جاودانه کرد.

این پیروزی را، فعالان کارزار به همراه بیش از صد و پنجاه تن از شرکت کنندگان ساعاتی پس از ختم دادگاه، طی مراسمی در یکی از تالارهای شهر لاهه جشن گرفتند. در این برنامه، شیرین می بود و گروه مهیار در حمایت از ایران تریبونال، چندین ترانه و آهنگ اجرا کردند.

حکم مقدماتی و سایر اسناد دادگاه، به زودی به دو زبان فارسی و انگلیسی در وب سایت کارزار ایران تریبونال در دسترس عموم قرار خواهد گرفت. فیلم های دادگاه در لینک زیر قابل دسترسی است.

<http://bambuser.com/channel/Riksteatern>

کارزار ایران تریبونال

۲۹ اکتبر ۲۰۱۲ برابر با ۸ آبان ۱۳۹۱

برندگان جایزه ساخاروف را فوری آزاد کنید

بیانیه مطبوعاتی

فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران

احمد شهید، گزارشگر ویژه حقوق بشر در ایران، مارگرت سکاگیا،

گزارشگر ویژه مدافعان حقوق بشر، **فرانک لا رو**، گزارشگر ویژه آزادی عقیده و بیان، **گابریلا کناول**، گزارشگر ویژه استقلال قضات و وکلا، امروز گفتند نسرین ستوده، وکیل سرشناس حقوق بشری و جعفر پناهی، فیلم ساز برجسته و شناخته شده در سطح بین المللی، گیرندگان جایزه ساخاروف برای آزادی اندیشه از پارلمان اروپا، فوری باید آزاد و تبرئه شوند.

کارشناسان سازمان ملل:

برندگان جایزه ساخاروف را فوری آزاد کنید

http://www.fidh.org/UN-experts-release-all-Sotudeh-all-۱۲۳۶۴?v_ar_mode=calcul

فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران از صدور بیانیه مشترک کارشناسان مستقل سازمان ملل متحد استقبال می کنند. چهار گزارشگر ویژه سازمان ملل امروز با صدور بیانیه ای مشترک از جمهوری اسلامی ایران خواهان آزادی فوری نسرین ستوده و تبرئه جعفر پناهی، آزادی تمام مدافعان حقوق بشر، و پایان دادن به فشارها و تهدیدها علیه وکلای دادگستری شده اند.

احمد شهید، گزارشگر ویژه حقوق بشر در ایران، **مارگرت سکاگیا**، گزارشگر ویژه مدافعان حقوق بشر، **فرانک لا رو**، گزارشگر ویژه آزادی عقیده و بیان، **گابریلا کناول**، گزارشگر ویژه استقلال قضات و وکلا، امروز گفتند نسرین ستوده، وکیل سرشناس حقوق بشری و جعفر پناهی، فیلم ساز برجسته و شناخته شده در سطح بین المللی، گیرندگان جایزه ساخاروف برای آزادی اندیشه از پارلمان اروپا، فوری باید آزاد و تبرئه شوند.

احمد شهید، گزارشگر ویژه حقوق بشر در ایران، گفت: «من به ویژه نگران وضعیت خانم ستوده هستم. وضعیت سلامتی او از زمان آغاز اعتصاب غذا در تاریخ ۱۷ اکتبر (۲۶ آبان ۱۳۹۱) در اعتراض به شرایط حبس و محدودیت های تحمیلی بر خانواده اش، به شدت رو به وخامت رفته است.»

مارگرت سکاگیا، گزارشگر ویژه مدافعان حقوق بشر، گفت: «حبس خانم ستوده و محکومیت آقای پناهی ظاهرا به طور مستقیم با فعالیت آنها در دفاع از حقوق بشر ارتباط دارد و نقض آشکار موازین بین المللی

حقوق بشر است. دولت ایران باید تمام تلاش خود را به کار گیرد تا آزادی های اساسی فعالانی که برای حفظ احترام به حقوق بشر می کوشند تضمین شود.»

به گفته فرانک لا رو، گزارشگر ویژه آزادی عقیده و بیان: «محکومیت آقای پناهی به خاطر استفاده از آزادی بیان از طریق ساختن فیلم و فعالیت سیاسی در تناقض با حقوق و موازین بین المللی است که بر مبنای آنها اشخاص نباید به خاطر بیان سیاسی مسالمت آمیز مورد پیگرد قضایی قرار بگیرند. دولتمردان باید تمام اقدامات را برای تضمین آزادی بیان تمام افراد در ایران انجام دهند.»

بنا بر بیانیه این کارشناسان مستقل، حداقل ۳۲ وکیل دادگستری مورد پیگرد قرار گرفته و چندین نفر از آنها و نیز مدافعان حقوق بشر مرتبط با کانون مدافعان حقوق بشر، در زندان به سر می برند؛ از جمله محمد علی دادخواه که در شهریور امسال برای گذراندن محکومیت نه سال زندان دستگیر شد.

گابریلا کناول، گزارشگر ویژه استقلال قضات و وکلا، گفت: «من به طور جدی از این نگران هستم که آزار و اذیت مداوم وکلای حقوق بشری مشکلات بزرگی برای کارکرد مناسب و استقلال نظام عدلی ایجاد می کند. وکلا باید بتوانند به وظایف حرفه ای خود عمل کنند و بدون هرگونه ترس، ممانعت یا مداخله نابجا از موکلان خود دفاع کنند. من بارها به دولتمردان ایران یادآوری کرده ام که وکلا نباید با موکلان خود یا با آرمان های آنها هم نظر تلقی شوند. اقداماتی که آنها بر اساس وظایف حرفه ای خود انجام می دهند نباید برایشان عواقبی به بار آورد.»

کارشناسان مستقل سازمان ملل از دولتمردان ایران خواستند به تعهدهای بین المللی خود برای حمایت از حقوق بشر و ترویج آن، به ویژه آزادی بیان و عقیده، پایبند باشند و دوباره از دولتمردان خواستند نسرین ستوده و تمامی وکلای حقوق بشری و مدافعان حقوق بشر که به خاطر استفاده از آزادی های قانونی خود در حبس هستند، آزاد کنند.

عبدالکریم لاهیجی، نایب رییس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و رییس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، امروز در پی انتشار بیانیه کارشناسان سازمان ملل گفت: «دولتمردان ایران نسرین ستوده را که در اعتصاب غذا به سر می برد، از ملاقات محروم کرده اند. به

علاوه ۹ تن از زندانیان عقیدتی زن در اعتراض به فشارهای روزافزون مسئولان زندان و جو ترور حاکم بر زندان زنان از دیروز دست به اعتصاب غذا زده اند. اما جامعه بین المللی حقوق بشری به درستی و با هشیاری نسبت به نقض فاحش حقوق بشر در ایران حساسیت نشان می دهد. ما به دولتمردان و مسئولان قوه قضاییه جمهوری اسلامی یادآوری می کنیم که زمان آن فرا رسیده که به سرکشی در برابر حقوق بین المللی و حقوق بین المللی حقوق بشر پایان دهند و تمام زندانیان عقیدتی را بدون قید و شرط هر چه زودتر آزاد کنند.»

تماس:

press@fidh.org

laddhi@fidh.net

laddhi@fidh.org

در سوگ احمد شایگان

✖ احمد شایگان

(۱۴ شهریور ۱۳۲۰ / ۵ سپتامبر ۱۹۴۱ - ۴ آبان ۱۳۹۱ / ۲۵ اکتبر ۲۰۱۲)

احمد شایگان، دوست ترقیخواه و مبارز ما، بعد از مدت طولانی دست و پنجه نرم کردن با بیماری در سحرگاه چهارم آبان ۱۳۹۱ (۲۵ اکتبر ۲۰۱۲) در ایالت نیوجرسی (آمریکا) درگذشت. احمد شایگان، دوست ترقیخواه و مبارز ما، بعد از مدت طولانی دست و پنجه نرم کردن با بیماری در سحرگاه چهارم آبان ۱۳۹۱ (۲۵ اکتبر ۲۰۱۲) در ایالت نیوجرسی (آمریکا) درگذشت.

احمد شایگان، دوست ترقیخواه و مبارز ما، بعد از مدت طولانی دست و پنجه نرم کردن با بیماری در سحرگاه چهارم آبان ۱۳۹۱ (۲۵ اکتبر ۲۰۱۲) در ایالت نیوجرسی (آمریکا) درگذشت.

احمد آزادگی، استقامت و بردباری را در خانواده و در مکتب مادر و پدر، بدری شبانی، و دکتر علی شایگان، آموخت. فعالیت سیاسی را از دوره دبیرستان در درون جبهه ملی ایران آغاز کرد، سپس به همراه پدر در تبعید در شکل گیری جبهه ملی و سازمان دانشجویان ایرانی در آمریکا کوشا بود. او از فعالان و رهبران کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی و از چهره های برجسته جنبش چپ مستقل ایران بود. احمد دانش آموخته فیزیک، استاد دانشگاه، مترجم و مؤلف کتابهای درسی فیزیک و ویراستار کتاب دو جلدی خاطرات و یادداشتهای پدرش از دوران نهضت ملی شدن صنعت نفت بود.

احمد آزاده ای بود که در ستیز با خودکامگان دو رژیم پیشین و کنونی سر به تسلیم فرود نیاورد؛ دادخواهی که برای تحقق آزادی و برابری به ویژه حقوق اقلیتها و زنان لحظه ای درنگ نکرد. احمد پاک و سربلند دو بار رنج زندان و شکنجه را در رویارویی با بیداد حاکمیت کنونی به جان خرید، به رغم همه ی ستمهایی که بر او رفت از مقاومت و ایستادگی باز نایستاد و هم از اینرو از خود چهره ای به یاد ماندنی به جا گذاشت. او که به عواقب سنگین تلاش های سیاسی و اجتماعی خود آگاه بود، حتی در سیاهترین سالهای سرکوب و با وجود بازداشت های مکرر و ممنوعیت از تدریس، آرام و قرار نگرفت و هر زمان، با بسته شدن روزنه ای، پنجره ی دیگری را به باغ امید می گشود.

احمد شایگان، همرمز ما، دوست و یار عزیز ما، چون همه ی پاکان این روزگار سیاه، سرفراز از میان ما رفت.

ما درگذشت احمد را به همه دوستداران آزادی و عدالت اجتماعی و به خانواده محترم شایگان تسلیت می گوئیم.

یرواند آبراهامیان، سهیل آصفی، جمشید احدی، اردوان ارشاد، حسن اعتمادی، علی اعتمادی، ناصر اعتمادی، نادر اعتمادی، بیژن افتخاری، محمد اقتداری، فری ناز امیر صبی، فریبا امینی، ناهید امینی، مریا اولین، مهرداد باباعلی، رحیم باجغلی، شهره بدیعی، علی رضا بنی فضل، عباس بهشتی، فرامرز بیانی، ناصر پاکدامن، یونس پارسا بناب، حمید پرچم، هوشنگ پرویزی، هژیر پلاسچی، ف تابان، شهلا توفیقی، سعید توفیقی، اقدس جاویدی، سیروس جاویدی، گیسو جهانگیری، زیبا چینی، علی اصغر حاج سید جواد، کیارش حاجی شیرمحمدی، محمد حبیبی، حمید حسینی، تراب حق شناس، هومن حیدر بیگی، قاسم خاکسار، مهدی خانبا با تهرانی، فرح خان ملک، پیروز خان ملک یزدی، افسانه خواجوی، علی خوانساری، زهره خیام، پروین دانش، داریوش دانش، محمد داوری، فرزانه راجی، بهرام رحمانی، خلیل رستم خانی، رامین روحانی، مهدی زارع، فریده زبرجد، ناصر زراعتی، مجید زربخش، جعفر سامع، فرح سرکوهی، ویدا سمیعی، بهمن سمیعیان، ولی سیادت، فری مهر شالکه، الیور شالکه، داراب شباهنگ، سروش شریف، سعید شریف، علی شکراللهی، علالدین شهشانی، کامران صادقی، منوچهر صالحی، سعید صدر، فریده ضرابیان، سعید ضرابیان، حمید طباطبائی، ناصر طهماسبی،

احمد طهماسبی، فرامرز فاطمی، رضا فتحی، عباس فتحی، مسعود فتحی، بابک فرساد، حسن فرشچی، منظر فروهر، ساسان فیاض منش، پرویز قلیچ خانی، شهرام قنبری، کیان کاتوزیان، محمد کارگهی، پریوش کاشانی، ثریا کاشانی، مسعود کاشانی، کاظم کردوانی، هوشنگ کشاورز صدر، سعید کنی، ویولت گروسی، عبدالکریم لاهیجی، منوچهر ماسالی، هدایت متین دفتری، مهناز متین، رضا مرزبان، ناهید مظفری، ژیلّا معظمی، بهروز معظمی، رضا معقول، بهمن مقصودلو، ناصر مهاجر، پروانه موسویان، گیتی موسویان، رضا ناصحی، مهدی ناظر، نیکزاد نجومی، علی ندیمی، فریده نمازی، شهین نوائی، ناهید نواب، حمید نوذری، احمد نوین، رضا هودگر، مسعود واجد سمیعی، شاپور والی، فرزین بستجانی، شعله وطن آبادی، مهوش وطن خواهی، سعید یمین، حسام یوسفی، هلن یوسفی، مهدی یوسفی

۸ آبان ۱۳۹۱ (۲۹ اکتبر ۲۰۱۲)

به آزار و بازداشت مادران پارک لاله اعتراض کنید

نامه ی سرگشاده مادران پارک لاله خطاب به احمد شهید گزارشگر ✖
ویژه ی حقوق بشر در امور ایران

ما به عنوان افرادی که به دنبال دادخواهی و برقراری عدالت قضایی در کشورمان ایران هستیم، از شما که به عنوان گزارشگر ویژه حقوق بشر در امور ایران انتخاب شده اید، می خواهیم که هر چه سریع تر به نقض آشکار حقوق بشر در ایران اعتراض کنید و هم چنین از جمهوری اسلامی بخواهید که این احکام غیرقانونی را هر چه زودتر لغو و پیگرد و اذیت و آزار افراد نامبرده و دیگر افراد متهم در این پرونده را متوقف کند.

جناب آقای دکتر احمد شهید

گزارشگر محترم ویژه حقوق بشر سازمان ملل متحد در امور ایران

موضوع: درخواست اعتراض فوری به اذیت و آزار و بازداشت های مادران پارک لاله با اتهام های واهی

در ادامه روند سرکوب و نقض آشکار حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران، موج جدیدی از اذیت و آزار، پرونده سازی، احضار و بازجویی،

بازداشت و به اجرا در آوردن احکام فعالان سیاسی - مدنی؛ خانواده های جان باختگان و زندانیان سیاسی؛ و به ویژه مادران پارک لاله (مادران عزادار) را شاهدیم.

ما با سه خواسته لغو مجازات اعدام؛ آزادی زندانیان سیاسی- عقیدتی؛ محاکمه و مجازات عادلانه و علنی آمران و عاملان کشتارهای صورت گرفته در جمهوری اسلامی، پیگیرانه برای جلوگیری از هر گونه خشونت و دادخواهی و برقراری عدالت تلاش می کنیم. ما و خانواده های کشته شدگان و مجروحان و زندانیان سیاسی برای پیگیری خواسته های انسانی و به حق خود بارها و بارها به طور مستقیم و غیر مستقیم با روش تهدید و تطمیع، مورد اذیت و آزار مکرر قرار گرفته ایم.

از این روی ما اعلام می داریم که حمایت از سه خواسته مادران پارک لاله نه تنها جرم تلقی نمی شود، بلکه افراد یا سازمان هایی که انسان ها را با اتهام های واهی و غیر قانونی مورد اذیت و آزار قرار می دهند، مرتکب جرم شده اند و ادامه این رویه، مصداق کامل بی عدالتی در کشورمان ایران است.

آقای احمد شهید!

افرادی که تا به حال تحت این پرونده بازداشت و محاکمه و محکوم شده اند، به نام های زیر می باشند: ژیل کرم زاده مکوندی، لیلا سیف الهی، فاطمه رستگاری نسب، الهام احسنی، اکرم نقابی (مادر سعید زینالی- ربوده شده از ۲۳ تیر ۱۳۷۸ با وضعیت نامعلوم) به همراه دخترش الناز زینالی، ژیل مهدویان (مادر حسام ترمسی- زندانی پس از انتخابات سال ۸۸ که به شکل نامعلومی پس از آزادی مجروح و بیمار شد) به همراه دخترش مریم نجفی، پروانه مداح راد، ام البنین ابراهیمی، منصوره بهکیش (خواهر پنج جان باخته دهه شصت)، حکیمه شگری، ندا مستقیمی، مهدی رضانی (پدر رامین رضانی کشته شده سال ۸۸) و سیدمحمد ابراهیمی. غیر از افراد نام برده شده، افراد دیگری نیز بدین عنوان چندین بار به صورت گروهی و فردی از یک تا چند روز بازداشت و هم چنین بارها به صورت حضوری یا تلفنی تهدید یا احضار و بازجویی شده اند.

این در حالی است که برخی از نامبردگان فوق در طول مدت بازداشت موقت شان حتی تا چند ماه به صورت انفرادی حبس و مورد بازجویی های مکرر و چندین ساعته قرار گرفته و از حقوق اولیه یک زندانی مثل حق تماس تلفنی با خانواده، دسترسی به وکیل، حق ملاقات و غیرو نیز

محروم بوده اند.

از این میان ژيلا کرم زاده مکوندي از ششم دي ۱۳۹۰ و سيدمحمد ابراهيمي از ۲۲ آذر ۱۳۸۹، در زندان اوين در بازداشت هستند. ژيلا کرم زاده به چهار سال حبس، دو سال تعزيري و دو سال تعلیقي و محمد ابراهيمي به پنج سال حبس تعزيري محکوم شده اند.

سه نفر ديگر به نام هاي حکيمه شکري، ندا مستقيمي و مهدي رمضاني، هر کدام به سه سال حبس تعزيري محکوم شده اند. از این سه نفر حکيمه شکري دوشنبه اول آبان ۱۳۹۱ خود را جهت اجرای حکم به زندان اوين معرفی کرد و بلافاصله بازداشت شد و هر لحظه احتمال دستگيري آن دو نفر ديگر نیز وجود دارد.

منصوره بهکيش نیز به چهار سال حبس، شش ماه تعزيري و سه سال و نیم تعلیقي محکوم و پيش از آن نیز از کار برکنار و پاسپورت اش از اسفند ۸۸ در فرودگاه ضبط شده است و هر لحظه خطر دستگيري وی نیز جهت اجرای حکم وجود دارد.

ما به عنوان افرادی که به دنبال دادخواهی و برقراری عدالت قضايی در کشورمان ايران هستیم، از شما که به عنوان گزارشگر ویژه حقوق بشر در امور ايران انتخاب شده ايد، می خواهيم که هر چه سريع تر به نقض آشکار حقوق بشر در ايران اعتراض کنید و هم چنین از جمهوری اسلامی بخواهيد که این احکام غیرقانونی را هر چه زودتر لغو و پیگرد و اذیت و آزار افراد نامبرده و ديگر افراد متهم در این پرونده را متوقف کند.

ما هم چنین از مردم شريف و آزاده ايران و جهان می خواهيم که با امضای هر چه بيشتر این نامه، با ما همراه و هم صدا شوند و به این پرونده سازی های واهی اعتراض گسترده نمایند.

شایان ذکر است این نامه با تعدادی امضای محفوظ اولیه برای آقای احمد شهيد و رونوشت آن برای آقای بان کی مون؛ خانم ناوانتم پيلای و آقای دکتر لاهیجی ارسال شده است.

مادران پارک لاله ايران ششم آبان ماه ۱۳۹۱

* صفحه برای امضا:

<https://docs.google.com/spreadsheets/viewform?formkey=dHJLdVRZM2lDVjRrY2J4d2xPVHlB0Xc6MQ>

اطلاعیه خانواده شایگان

درگذشت احمد شایگان شیرازی

با اندوه فراوان درگذشت احمد شایگان شیرازی فرزند دکترعلی شایگان شیرازی و بدری شیبانی را بدنبال یک بیماری طولانی در ۲۵ اکتبر ۲۰۱۲ (چهارم آبان ۱۳۹۱) در شهر پاموس ایالت نیوجرسی در آمریکا اعلام میکنیم. ما در سوگ این انسان دوست داشتنی و شریف نشسته ایم و هرگز روحیه سرشار از زندگی او و شجاعت و مهربانی های بی پایانش را فراموش نخواهیم کرد. یاد احمد عزیز برای بازماندگان او همسرش فیروزه، فرزندان علی و کیوان و خواهرانش مریم و لیلی و برادرش حمید همواره زنده است.

خانواده شایگان

۲۶ اکتبر ۲۰۱۲

ندای آزادی درگذشت احمد شایگان، همزرم و پوینده دیرین راه آزادی و عدالت را به دوستان و بازماندگان و خانواده گرامی او تسلیت میگوید

نسرین ستوده و جعفر پناهی برنده جایزه ساخاروف شدند

فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر (FIDH)

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران (LDDHI)

پاریس، ۲۶ اکتبر ۲۰۱۲ (۵ آبان ۱۳۹۱) - فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران همبستگی و حمایت

کامل خود را با نسرین ستوده، وکیل حقوق بشری و جعفر پناهی، سینماگر، برندگان امسال جایزه ساخاروف ابراز می کنند. پارلمان اروپا این جایزه را در سال ۱۹۸۸ برای قدردانی از افراد یا سازمان هایی تاسیس کرد که زندگی خود را وقف دفاع از حقوق بشر و آزادی عقیده کرده اند.

بیانیه مطبوعاتی

ایران

نسرین ستوده و جعفر پناهی برنده جایزه ساخاروف شدند

http://www.fidh.org/Sotoudeh-Panahi-receive-Sakharov-۱۲۳۴۰?var_mode=calcul

پاریس، ۲۶ اکتبر ۲۰۱۲ (۵ آبان ۱۳۹۱) - فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران همبستگی و حمایت کامل خود را با نسرین ستوده، وکیل حقوق بشری و جعفر پناهی، سینماگر، برندگان امسال جایزه ساخاروف ابراز می کنند. پارلمان اروپا این جایزه را در سال ۱۹۸۸ برای قدردانی از افراد یا سازمان هایی تاسیس کرد که زندگی خود را وقف دفاع از حقوق بشر و آزادی عقیده کرده اند.

عبدالکریم لاهیجی، نایب رئیس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر و رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران اعلام کرد: «این یک پیروزی بزرگ برای نسرین، جعفر و تمام مدافعان حقوق بشر ایرانی است. ما به شدت نگران سلامتی نسرین هستیم که پس از ۱۰ روز اعتصاب غذا به سرعت رو به وخامت می رود. بنابراین، به تاکید از دولتمردان ایران می خواهیم او را آزاد کنند و بلافاصله به حبس خودسرانه و اقدامات تنبیهی علیه او پایان دهند. او پس از سه بار اعتصاب غذا در سال ۱۳۸۹ (۲۰۱۰) در اعتراض به شرایط حبس و نقض موازین قانونی در دادگاه با خطر مرگ روبرو بود.»

خانم نسرین ستوده، وکیل حقوق بشری ایرانی به دفاع از نوجوانان محکوم به اعدام و زندانیان عقیدتی شهرت دارد و از اعضای کانون مدافعان حقوق بشر - سازمان عضو فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر - است که دارنده جایزه نوبل صلح شیرین عبادی تاسیس کرده است.

او که از شهریور ۱۳۹۰ در زندان اوین در حبس است، با محدودیت های روزافزون و شرایط حبس کاملاً تبعیض آمیز و خودسرانه روبرو بوده است. مسئولان زندان در هفته های اخیر، بدون آرایه هرگونه دلیل قانونی، روز ملاقات خانم ستوده را از یکشنبه به چهارشنبه تغییر داده اند. این اقدام مغایر با مقررات زندان، علاوه بر محرومیت او از ملاقات حضوری، ملاقات های خانوادگی را در سه ماه اخیر بیش از پیش دشوار کرده است.

او پیشتر مدت های طولانی در حبس انفرادی به سر برده و از دیدار با خانواده و وکیل محروم شده بود. بنا به گزارش ها، خانم ستوده برای اعتراف اجباری در زندان مورد شکنجه نیز قرار گرفته بود. در تاریخ ۲۱ تیر ۱۳۹۱، دولتمردان خروج همسر و دختر ۱۲ ساله خانم ستوده را از کشور ممنوع کردند

سوهیر بالحسن، رییس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر گفت: «شرایط حبس نسرین ستوده غیرقابل پذیرش است و به طور آشکار به قصد مجازات بیشتر او به خاطر فعالیت های حقوق بشری او بر او تحمیل شده است.» او افزود: «اما ما به فکر آلس بیالیاتسکی نیز هستیم. او یکی دیگر از نامزدهای نهایی جایزه ساخاروف و بنیانگذار مرکز حقوق بشر ویاسنا در بلاروس و نایب رییس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر است که از آگوست ۲۰۱۱ (مرداد ۱۳۹۰) در حبس خودسرانه به سر می برد و فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر بی وقفه برای آزادی او مبارزه خواهد کرد.»

تماس مطبوعاتی: presse@fidh.org

lddhi@fidh.net